

[Forsvarsministeren.]

Landstinget, og saa kan det ærede Medlem trøste sig med Enigheden, den mægtige Enighed, i hans eget Parti, hvor man møder med Bunker af Ændringer til Ministerens Forslag! Jeg tror nu, alle de mange Ord skal dække over Uenighed i Venstre, men det bliver et indre Anliggende, jeg har ikke nogen Interesse i at opholde mig ved det, det maa de selv have deres Hyre med, men jeg tænker mig, det var derfor, det ærede Medlem havde saa travlt med at tale om Uenigheden i vort Parti.

Men det mest interessante var det, som de to ærede Ordførere fuldstændig forbigik i Tavshed og oven i Købet ved deres Udtalelser søgte at tilsløre for at give det Udseende af, at der var der ingenting i Vejen, og det gjorde de med en Frejdighed, der er ganske enestaaende. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen gjorde mig den Ære fiittigt at citere Uddrag af den Tale, jeg holdt ved Lovforslagets Forelæggelse; han citerede den Gang paa Gang, men der var et Afsnit, som baade han og det ærede Medlem Hr. Parkov synes helt at have overset, til Trods for at det indeholdt en Kritik af de to Partier, for hvilke de to ærede Medlemmer staar som Ordførere. Begge de to ærede Ordførere udmalede ret tydeligt, hvad de ønskede, de kom med Ønskesedlen med Hensyn til den nye Militærordning i Danmark, vidt forskellig for øvrigt: hver vilde sin Vej, det kan man jo nok forstaa. Men den Ordning, vi har i Dag, synes de fuldstændig at have tabt al Interesse for; den nævner de ikke med et eneste Ord, og det plejer dog at være Udgangspunktet, naar man drøfter en ny Ordning, at man spørger: hvad har vi i Dag, og hvor meget daarligere eller bedre er det, der foreslaas? Det synes disse to ærede Medlemmer ikke at have beskæftiget sig med. De ærede Medlemmer beskæftigede sig med Haagerkonventionen, og den blev fortolket til det yderste, paa samme Maade, som det ærede Medlem Hr. Holger Andersen i Gaar fortolkede den. Jeg forstaaer ikke, hvorfor de gjorde det, for med alt det, de havde at fortælle om Haagerkonventionen og de Forpligtelser, de mente Danmark havde i Henhold til den, vil dog hverken det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen eller det ærede Medlem Hr. Parkov staa op og sige: Og disse Forpligtelser kan vi opfylde i Dag — til Trods for at de to Partier har Ansvar for, hvad vi har i Dag. De skal vel vogte sig for at sige, at vi i Dag kan opfylde nogen af disse Forpligtelser. Hvorfor staar de saa og fortæller dette? For at tilsløre, paa

hvilken Maade de har ladet Ord og Handlinger staa i den mest skærende Modsætning til hinanden.

Jeg har nogle ganske korte Citater, som jeg anmoder den højtærede Formand om at maatte oplæse ved denne Lejlighed. Jeg vil minde om, hvilken Anledning jeg gav til at udtale sig om dette, som der intet blev sagt om. Jeg sagde ved Forelæggelsen:

„Saadan er Stillingen i Dag. Den er tilrettelagt ikke af os, men af Venstre og de Konservative. Vi gik til Valg i Foraaret, fordi vi havde en Militærordning, af Venstre karakteriseret som umulig at opretholde — det var Forsvarsministerens Betegnelse: Ordningen af 1922 lader sig ikke opretholde — af de Konservative betegnet som ubrugelig, karakteriseret med de stærkeste Udtryk. Det var den Militærordning, som vi havde, og som vi har i Dag, som vi gik til Valg paa i April.“

De Herrer maa altsaa mene, at denne Udtalelse er rigtig, for de har ikke fundet et eneste Ord at indvende derimod. Jeg omtalte endvidere, hvordan det i Dag ser ud med den Ordning, som Venstre i 1922 erklærede var et uundværligt Minimum, og som de Konservative endda sagde var for lidt. Jeg sagde, at

„vi i Udgangen af 1930 vil have 2 Orlogsskibe i Stedet for 6, vi mangler altsaa 4, 11 mindre Skibe i Stedet for 24, vi mangler da 13, og i Stedet for 2 Mineskibe vil vi have 1, vi mangler det ene.“

Saaledes vil Stillingen være i 1930. Og jeg tilføjede:

„Gaar jeg 5 Aar frem, vil vi med en Nybygningskonto paa 1 850 000 Kr. have 1 Orlogsskib og 9 mindre Skibe. I 1941, om 10 Aar, vil vi ikke kunne udlægge Miner, fordi vi intet Mineskib har, og vi vil ikke have noget som helst til Bevogtning af Minefeltet. Vi vil i 1941 ikke have Brug for noget Mineskib, idet vi ikke vil kunne bevogte et Minefelt.“

Se disse Udtalelser har de to ærede Ordførere fuldkommen overhørt, skønt de har læst alt andet omhyggeligt igennem. Hvorfor? Fordi de ved, at de passer til Punkt og Prikke. Men dem har de udeladt, og saa prøver de med nogle andre Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen siger om vort Forslag:

„Men udover de 6 Skibe er der altsaa de 18—24 mindre Bevogtningsfartøjer — og man kan vist roligt regne med, at naar der staar 18—24 i Forslaget, bliver det 18.“

Det ærede Medlem var mægtigt indig-